

muligt i det Hele at klare denne Sags Stilling for det ærede Thing. — Jeg maa da for det Første forundre mig over den Bemærkning, hvormed det ærede Medlem for 9de Kredts indlevede sit Foredrag, som om Ministeriet havde indtaget en Stilling af Modstand mod Fuldhjælpelsen af Loven om de vest- og sydjydske Jernbaner. Dette er jo saa langt fra at være Tilfældet, at Regjeringen tvertimod har indtaget en Stilling, hvorved den stræber at gøre det muligt at opfylde den nævnte Lov til det Yderste. Det er altsaa paa ingen Maade en rigtig Betegnelse, som det ærede Medlem i saa Henseende har brugt. — Dernæst gif det ærede Medlem over til at beklage sig over, at Regjeringen ikke strax ved denne Sags 1ste Behandling her havde udtalt en aldeles utvivlsom Erklæring om, hvorvidt den agtede at stille Uendlingsforslag til Finantsloovforslagets 2den Behandling eller ikke. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlems Fordring i denne Retning var uretfærdig. Det maa nemlig erindres, at Finantsloovforslaget efter sit Indhold her kun foreligger i en ufuldstændig Skikkelse. Regjeringen har paa samme Tid forelagt det andet Thing et Finantsloovforslag og tillige et Forslag til en Suppleringslov, men den Maade, hvorpaa Forhandlingerne i det andet Thing have været ordnede, har imidlertid medført, at det, uden nogensomhelst Anledning dertil fra Regjeringens Side, er sket, at Finantsloovforslaget er kommet ind i dette Thing og er kommet til 1ste Behandling her, uden at Forslaget til den nævnte Suppleringslov endnu har været til 2den Behandling i Folkethinget; ja, den Gang, da vi her i Thinget begyndte at forhandle om Finantsloovforslaget, forelaa der end ikke engang en Betænkning fra det i Folkethinget nedsatte Udvalg om det nysnævnte andet vigtige Lovforslag. Men nu vil dog det ærede Medlem sikkert indrømme, at det er fuldkomment nødvendigt for Regjeringen at kjende det omtalte Lovforslags Skjæbne, førend den kan indtage nogensomhelst afgjort Position med Hensyn til Finantsloovforslaget. Dette er i det Mindste mig fuldkomment klart, og derfor finder jeg heller ikke, at der har været nogen Grund til at stille nogen Fordring til Regjeringen i den anførte Henseende. Jeg kan

meget godt indse, at Landstinget derved kan komme i nogen Vansteligbed, og jeg kan derfor ogsaa tænke mig Muligheden af, at det ærede Thing f. Ex. skulde ville nedsætte et Udvalg over Finantsloovforslaget, eller vælge en anden saadan Fremgangsmaade for at kunne afvente de Beslutninger, der maatte komme med Hensyn til det andet Forslag. Men derimod kan jeg paa ingen Maade fatte, at det ærede Medlem med nogensomhelst Grund kunde stille den Fordring til Regjeringen, som han stillede. Naar denne Sag kommer til 2den Behandling her i Thinget, vil det jo i Dvrigt i alt Fald vise sig, om Regjeringen stiller Uendlingsforslag til den eller ikke. — Det samme ærede Medlem omtalte dernæst meget stærkt den Stilling, som Regjeringen har indtaget til Sagen om Indkomsskatten, og han ønskede særdeles meget at vide, hvorledes Regjeringens Stilling derefter vilde være til, og hvilken Indflydelse den nævnte Sag vilde have paa Regjeringens Forhold til de vest- og sydjydske Jernbaner. Det undrede mig nu vel noget, at det ærede Medlem kunde være saa længselsfuld i denne Henseende, da han jo selv strax efter meget bestemt udtalte som sin Overbevisning, at, hvad enten der blev voteret en Indkomsskat eller ikke, saa vilde de nævnte jydskke Jernbaner blive fuldendte til den i Loven af 1868 fastsatte Tid og det af den nuværende Regjeringens nuværende Medlemmer; naar det ærede Medlem virkelig har den Overbevisning, saa kan jeg paa ingen Maade indse, hvorledes han har kunnet komme i saa stor en Tvivl om og til at nære saa stor en Længsel efter at faae at vide, hvad han altsaa dog selv fast tror vil ske. Men jeg vil imidlertid i alt Fald raade det ærede Medlem fra at være altfor fast i den Overbevisning, som han utvilsomt har; jeg tror, at det kunde være, at den vilde brikke for ham. — Det ærede Medlem gif dernæst ind paa en Drøftelse af Forholdet med Hensyn til de omtalte Jernbaners Rentabilitet, og han søgte da først at anføre adskillige Grunde til Støtte for den Paastand, at den nuværende Forrentning af de hidtil anlagte jydskke Jernbaner er nogensomhelst tilfredsstillende. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Del af hans Foredrag. Jeg har fra